

च शौचे चैवारमेत् सदा” मनुः । आर्यं अष्टं वृत्तमस्य ।
२ सदाचारयुते त्रि० “रक्षणादार्यवृत्तानां कष्टकानाञ्च
शोधनात्” मनुः । [वेधोऽस्य । २ आर्यं लिङ्गधारिणि त्रि०
आर्यं वेश पु० आर्यस्य वेशः । १ साधूनां वेशे । आर्यस्त्वेष
आर्यं व्रत न० आर्यस्य व्रतं नियमः । आर्यस्य कर्त्तव्ये १ नियम-
भेदे । आर्यस्त्वेष व्रतमस्य । २ अष्टव्रतधारिणि “आर्यव्रतञ्च
पाञ्चाख्यो न स राजा धनप्रियः” भा० आ० २० १ अ० ।
आर्यश्चेत पु० आर्यं अष्टं अवेतं चरितं यस्य । अष्टचरिते
ततः शिवादि० अपत्ये अण् । आर्यं अवेतस्तदपत्ये ङस्त्री
स्त्रियां ङीप् ।

आर्यं हलम् अव्य० आर्यं हन्ति हन-ङ तस्मिन् लीयते
ली-वा० ङस् । बलात्कारे बलात्कारस्य आर्यहन्तरि
समाश्रयनियमात् तथात्वम् स्वरा० अव्ययत्वम् ।

आर्या स्त्री ऋ-एत्यत् । पार्वत्याम् आर्याशतकम् । २ अत्रां
अष्टायां ३ स्त्रियाञ्च ४ मात्वाष्टतमेदे “लक्ष्मैतत्
सप्तगणा गोपेता नेह भवति विषमे जः । षष्ठोजञ्च नलघू
वा प्रथमेऽङ्गे नियतमायायाः । षष्ठे द्वितीयत्वात्
प्ररक्ते नृत्वे सुखलाञ्च सयति पदनियमः । चरमेऽङ्गे पञ्चमके
तस्मादिह भवति षष्ठोलः” वृत्त० २० ७ उक्ते ५ ऋन्दोभेदे स्त्री ।
साचार्या नवविधा यथा “पय्या विपुला चपला सुखचपला
जघनचपला च । गीत्युपगीत्युद्गीतष आर्यागीतश्च
नवधा चार्या” इति । तासां लक्षणम् उत्तर० । “लिख-
श्लेषे पादो दलयोराद्येषु दृश्यते यस्याः । पथ्येति १ नाम
तस्याः प्रकीर्त्तितं नागराजेन । उल्लङ्घ्य गणतयमादिभं
शकलयोर्द्वयोर्भवति पादः । यस्यास्तां पिङ्गलनागो
विपुलामिति २ समाख्याति । उभयार्द्धयोर्जकारौ द्वितीय-
द्वयौ गमध्यगौ यस्याः । चपलेति ३ नाम तस्याः
प्रकीर्त्तितं नागराजेन । आद्यं दलं समस्तं भजेत लक्ष्य
चपलागतं यस्याः । शेषे पूर्वजलक्ष्मा सुखचपला ४ सोदिता
सुनिना । प्राक्प्रतिपादितमङ्गे प्रथमे प्रथमेतरे तु चप-
लायाः । लक्ष्माश्रयेत सोक्ता विशुद्धधोभिर्जघनचपला ५ सा ।
आर्या प्रथमदलोक्तं यदि कथमपि लक्षणं भवेदुभयोः ।
दलयोः कृतयतिशोभं तां गीतिर्द्वै गीतवान् भुज-
ङ्गेशः । आर्याद्वितीयकेऽङ्गे यङ्गद्वितं लक्षणं तत् स्यात् ।
उभयोरपि दलयोरुपगीतिः तां सुनिर्भूते । आर्याश-
कलद्वितयं व्यत्ययरचितं भवेद् यस्याः । सोद्गीतिः न
किल गदिता तद्वदंशभेदसंयुक्ता । आर्यापूर्वाङ्गे यदि
शुरूपाकैनाधिकेन निधने युक्तम् । इतरस्तद्विचित्रं

यदीयसुदितेयमार्यागीतिः” ६ । “पादे द्वादश विषमे
मात्वाष्टद्वितीये हि । पञ्चदश चेतुर्द्वितीये कथि-
ता गाथा तथैवाय्या” अन्यान्तरे यथाकथञ्चिद्द्वादशाष्टा-
दशाक्षरादिमात्वात्मकपादलोक्तावपि उत्तरत्वाकरोक्तेर्गण-
नियमोऽस्येव सामान्यशास्त्रोऽतोऽपवादशास्त्रस्य प्रबल-
त्वात् । तेन यथाकथञ्चित्तथा मात्वानिवेशोऽनुचितएव ।
“शिष्यपरम्परयागतमीश्वरकृष्णेन चैतदार्याभिः । संचिन्त-
भार्यमतिना सम्यग्विज्ञाय सिद्धान्तम्” सां० का० “कचिदल
भवेदार्या कचिद्वक्तापवक्ताके” सा० द० कथालक्षणम् । “आर्या-
वक्तापवक्तायां ऋन्द्वा येन केनचित्” सा० द० । “अति-
स्वष्टवर्णस्वरसंस्कारवत्या गिरा राजानसुहृद्द्विष्याद्यांमिमां
पपाठ” काद० । [भेदे आर्याशब्दे तल्लक्षणसूक्तम् ।
आर्यागीति स्त्री आर्या गीतिरिव । इतर० उक्ते मात्वाष्टत-
आर्यावर्त्त पु० आर्या आवर्त्तन्ते अत्र आ+वृत्-आधारे
घञ् । देशभेदे स च देशोमनुना दर्शितः । “आ ससुह्रासु
वै पूर्वोदा ससुह्राञ्च पश्चिमात् । तयोरेवान्तरं गिर्योराद्या-
वर्तं विदुर्बुधाः” इति तयोः विन्ध्यहिमाचलयोः कवर्त्त
मिति यं प्राञ्चराद्यावर्तनिवासिनः” मनुः ।

आर्याविलास पु० आर्याणां प्राकृतभाषायुतमात्वाष्टतानां
विलासो वाङ्मयम् यत् । प्राकृतभाषया रचिते “भाषा
विभाषानियमात् काव्यं सर्गसुज्जितम् । एकार्थप्रवणैः
पदैः सन्धिसामग्र्यवर्जितमिति” सा० दर्पणोक्तलक्षणयुक्ते
प्राकृतकाव्यभेदे । इत० । आर्यायादुर्गाविलासे च ।

आर्ष त्रि० ऋषेरिदस् अण् । १ ऋषिसम्बन्धिनि तत्कृतपुराण
काव्यादौ । “धर्मो यस्याभि शङ्करः स्यादार्षं वा दुर्बलात्मनः ।
वेदात् शृङ्ग इवापेयात् स लोकादजरामरात्” भा०
व० प० ३१ अ० । आर्षं मन्वादिमतं यस्याभि शङ्कर-
मित्यर्थः “अस्मिन्नार्षे पुनः संज्ञा भवेदाख्यानसंज्ञकाः”
सा० द० । “इत्यार्षे रामायणे” इत्येवं रामायणसर्गसमाप्तौ
भूरिप्रयोगः । ऋषिणा जुष्टम् । २ ऋषिसेविते वेदे पु० ।
“आर्षं धर्मोपदेशञ्च वेदशास्त्राविरोधिना । यस्तर्केणा-
नुसंधत्ते स धर्मं वेद नेतरः” मनुः ।

ऋषिवेदस्तस्तेदम् अण् । ३ वैदिके । “सम्बुद्धौ शाकल्यसेता
वानार्षे” पा० “अनार्षे अवैदिके” सि० कौ० । “आर्षं
प्रमाणसूक्तस्य धर्मं न प्रतिपालयन्” भा० व० प० ३१ अ० ।
ऋषेरयं वाचकः अण् । ५ ऋष्यभिधायिनि “यद्यन्त्रिय-
जितोयूनि अणिजोः” पा० (आर्षात्) “ऋष्यभिधायिनः”
सि० कौ० संस्कारहीनत्वेपि ऋषिणा प्रयुक्तः अण् ।